

РЕШЕНИЕ

№ 308

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10386** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 68 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.).

Образувано е по жалба от А. А. Ел С., подадена чрез адв. Г., против Решение № 231 от 20.08.2025 г. на Комисията за защита от дискриминация. По поддържаните оплаквания за процесуална и материална незаконосъобразност на атакувания административен акт се иска отмяната му, решаване на спора по същество и присъждане на деловодните разноски.

Ответникът – Комисията за защита от дискриминация (КЗД/Комисията), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни изразяват становище за неоснователност на оспорването. От страна на 81 СУ „В. Юго“, [населено място] е заявено и присъждане на разноски.

Жалбата е допустима - подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред КЗД е иницирано по жалба от А. А. Ел С., насочена срещу К. Ц. – заместник-директор на 81 СУ „В. Юго“ – [населено място] и срещу самото училище, представлявано от директора Е. Н., с оплаквания за осъществена дискриминация и тормоз на работното ѝ място, основани на признака „произход“, за периода м. май - м. юни 2024 г., изразени в лишаването ѝ от участие в проведен конкурс за възлагане изпълнението на извънкласни дейности през учебната 2024г./2025 г. в 81 СУ „В. Юго“ – [населено място], поради невключване в обхвата на конкурса на осъществяваната от нея дейност „художествена гимнастика“ по силата на действащ до 31.08.2024 г. договор с училището. Като дискриминационни действия

квалифицира и: наложилото се след смяната на ръководството на училището разместване на графика, промяна на залите за тренировки, застъпването или едновременното провеждане на занятията по художествена гимнастика с други извънкласни спортни занимания, възпрепятстващо качеството на тренировките и застрашаващо здравето на възпитаничките ѝ от началния курс; заплащане на такса за по-голям салон от действително ползвания; съсредоточаване на няколко спортни дейности в един и същи ден и приблизително еднакъв часови диапазон, довело до отлив на трениращи при жалбоподателката; въвеждането ѝ в заблуждение относно момента на провеждане на процесния конкурс и непредупреждаването ѝ за предстоящото му обявяване и за необходимостта от изрично заявяване от родителите на желание децата да посещават съответната дейност; отказ за допълнение на извънкласните дейности след провеждането на конкурсната процедура, каквато практика е имало при предходния конкурс; вербална агресия от учител в ответното училище пред нейни възпитанички, поставила я в унизително положение.

Със заключителния за административното производство акт Комисията е установила, че 81 СУ „В. Юго“ – [населено място], представлявано от директора Е. Н., и заместник-директора на училището К. Ц. не са осъществили спрямо А. А. Ел С. дискриминация по признак „произход“ по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. и „тормоз“ по смисъла на § 1, т. 1 ДР на същия закон, като е жалбата е оставена без уважение.

Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че обжалваният административен акт не е засегнат от отменително основание по чл. 146 АПК.

Решението е постановено от компетентен орган, в надлежен състав и в рамките на предоставените му от специалния закон правомощия. В противовес с твърденията на жалбоподателката, волеизявлението на Комисията е обективизирано в установената форма и съдържа изискуемите реквизити - чл. 66 ЗЗДискр. и чл. 59 АПК. Актът е надлежно мотивиран относно преценката на решаващия орган за отсъствие на нарушение на забраната за дискриминация, в т.ч. в хипотезата на тормоз, по отношение на инициралото производството пред КЗД лице. В решението са изложени фактическите констатации и правните основания за административно разпореденото, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на страните.

При постановяване на атакувания акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са процесуалните изисквания, регламентиращи разпределянето на преписката, процедурата по проучване и събиране на доказателства, доказателствената тежест, уведомяването на участниците в производството, запознаването им с материалите и възможността за изразяване на становища, изготвянето на доклад-заключение и провеждането на открито заседание с участие на страните. Органът се е произнесъл след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, анализ на събраните необходими и относими доказателства, включително и гласни, и обсъждане становищата на страните, като е обезпечила и правото им на защита в процеса в пълен обем. Релевираното в жалбата непроизнасяне по законосъобразността на процесната конкурсна процедура за избор на изпълнители за провеждане на извънкласни дейности, установяването на конфликт на интереси на участници в подбора и причините за неинформираността на родителите на трениращи художествена гимнастика деца за възможността за подаване на заявление в определен срок, не обуславя засягане на акта от процесуален порок, тъй като изследване на неотнормими към предмета на конкретния спор по ЗЗДискр. или извън компетентността на Комисията въпроси е недължимо.

Спорът по делото се концентрира върху приложението на материалния закон. Предметът му е очертан от противоречието в позициите на страните по въпроса за

осъществяването на елементите от фактическия състав на нарушението на чл. 4, ал. 1 и чл. 5, вр. с § 1, т. 1 ДР на ЗЗДискр.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на посочените дискриминационни признаци. Понятията „пряка дискриминация“ и „непряка дискриминация“ са дефинирани съответно в ал. 2 и 3 на същата правна норма. Фактическият състав на всяка от формите на дискриминация включва специфичен комплекс от юридически факти, чието доказване в хода на съдебното производство установява дискриминационното третиране. Общото между тях е, че съставляват нарушение на принципа на равенство, основано на някой от защитените признаци. Дефиницията на понятието „тормоз“ по смисъла на § 1, т. 1 ДР на ЗЗДискр. обхваща всички възможни проявни форми на поведение, имащо за цел или постигащо предвидения в разпоредбата протоивоправен резултат – накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Основаното на защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. нежелано поведение с очертаните форми и резултат разпоредбата на чл. 5 от закона приравнява на дискриминация.

Съответно на материалноправните разпоредби и на доказателствата е заключението на КЗД за отсъствие в случая на елементите от фактическия състав на общата забрана за дискриминация и на признаците на тормоз.

По делото няма спор, че А. А. Ел С. е ръководила извънкласна дейност по художествена гимнастика в 81 СУ „В. Юго“ – [населено място] в периода 2011 г. – 2024 г. На 06.04.2017 г. са влезли в сила Правила за осъществяване на извънкласни дейности в общинските училища на територията на Столична община (Правилата/ПОИДОУТСО), приети с решение на Столичния общински съвет, въвеждащи конкурсното начало при избора на изпълнители. Не се спори, че Фондация „Ново Бъдеще“, представлявана от жалбоподателката, е спечелила два конкурса в процесното училище за осъществяваната от нея дейност при действието на Правилата, респ. при ръководството на училището от настоящия директор Е. Н.. Срокът на сключения на 01.10.2020 г. договор между страните за изпълнение на извънкласна дейност по художествена гимнастика е последно удължен до 31.08.2024 г. с анекс от 15.09.2023 г.

С решение на Педагогическия съвет на 81 СУ „В. Юго“ от 29.05.2024 г. са определени извънкласните дейности за 2024г./2025 г. в училището съобразно резултатите от извършено проучване чрез училищна анкета, като с най-висок процент избираемост са следните видове дейности: баскетбол 48, 6 %, английски език – 33 %, спортни танци 21, 6 %, шах 16, 2 %, волейбол 14,9 %, източни бойни изкуства – 10, 8 %. На 10.06.2024 г. е обявен конкурс по документи за осъществяване на изброените извънкласни дейности през съответната учебна година. На 27.06.2024 г. е проведено заседание на назначената конкурсна комисия, която е разгледала и оценила подадените от кандидатите документи. Класирането е обявено със заповед на директора от 02.07.2024 г.

Очертаният от жалбоподателката релевантен период обхваща провеждането на спорната конкурсна процедура. Не се опровергава от събраните доказателства, не се и твърди от оспорващата, към момента на вземане на решението от Педагогическия съвет, както и до приключването на конкурса, да е имало заявен интерес за извършваната от нея дейност в достатъчно висока степен, обуславяща включването на художествената гимнастика в предлаганите от училището извънкласни дейности. По какъв начин са приети заявленията – онлайн или на хартиен носител, е без значение за преценката на фактическия състав на твърдяното нарушение по ЗЗДискр. Видно от представеното анкетно проучване, за дейността „народни танци“ са изразили желание 10, 8 % (за съпоставка художествената гимнастика е

предпочетена от 5, 4 %), но тази дейност също не фигурира в обявения конкурс, въпреки идентичността в процентно отношение с включената в конкурсната процедура друга дейност - източни бойни изкуства. Поради отчетената по-ниска избираемост в конкурсните дейности не попадат и занятията по футбол, математика, йога, плуване и други. Следователно подборът на извънкласни занимания, за осъществяване на които да се проведе въпросната състезателна процедура, почива на обективен критерий – заявен брой желаещи да практикуват съответната дейност. Мерадавна за определянето на предметния обхват на конкурса е и материално-техническата обезпеченост на училището, т.е. наличието на свободна база (арг. чл. 20 от Правилата), с оглед възможността му да осигури реалното изпълнение на посочените дейности. Законосъобразна е в този смисъл преценката на административния орган за наличие на обективна причина за отпадане на дисциплината „художествена гимнастика“ от извънкласните дейности за учебната 2024г./2025 г., предлагани от училището – липса на достатъчно желаещи (5,4 %) според извършеното предварително проучване под формата на анкета и намален капацитет на материалната база, предвид извършването на ремонтни дейности на част от нея.

В. е изводът на Комисията за липса на неравно третиране на жалбоподателката в процедурата за избор на изпълнители на извънкласни дейности, основано на защитен от закона признак, по-специално – на сирийския ѝ произход. Нито името, нито външния вид, на които се позовава А. А. Ел С., се асоциират автоматично със съответен произход, различен от българския, още повече, че фамилията хипотетично би могла да е последица от сключен брак. По преписката няма данни, които да сочат на по-неблагоприятното ѝ третиране, поради обстоятелството, че баща ѝ е сириец. Напротив, доказателствата по делото в тяхната съвкупност отричат съществуването на обективна връзка на отпадането на занятията по художествена гимнастика за учебната 2024г./2025 г. в 81 СУ с произхода на осъществяващото ги лице. След 13 години съвместна дейност и два последователно спечелени конкурса (за разлика от други треньори с дългогодишно партньорство с училището – Д. Г. и Х. Л.), логически и житейски необосновано е твърдението за дискриминационно отношение, основано на произхода на жалбоподателката. Сравняването ѝ с лица от щатния педагогически персонал в училището и с треньори по други видове извънкласни (спортни) дейности, в частност – баскетбол, за който счита, че е фаворизиран, отрича по хипотеза важимостта на признака „произход“ към случая.

Несъстоятелна е защитната теза на оспорващата, че пропускането на възможността за участие в конкурса е в резултат на тенденциозното ѝ неуведомяване за момента на провеждането му и за необходимата подготовка за участие. От съществуващите договорни отношения между страните за ръководството на училището не възниква задължение с очертаното в жалбата съдържание. Липсва нормативен източник, оправомощаващ възложителя персонално да информира действащите изпълнители за сроковете и документите за участие в предстоящ конкурс. Подобна практика би била неправомерна, доколкото е недопустимо предварително, неофициално свеждане до знанието на определен кръг кандидати на условията на състезателната процедура преди откриването ѝ по надлежния ред. От свидетелските показания се установява, че треньорите по съответната дейност събират и предават анкетните карти относно желанията на трениращите. Задължение на кандидатите е да следят обявяването на конкурса, спазването на сроковете и набирането на дължимата документация за участие в него. Не обуславя извод за нарушение на чл. 4 ЗЗДискр. и отказът да се обяви допълнителен конкурс за осъществяването от А. А. Ел С. дейност въз основа на събраните след приключване на конкурсната процедура заявления. Подобна възможност не е предвидена в нормативната уредба, а недопускането на въпросната дейност до повторна конкурсна процедура не се намира в причинна връзка с произхода на оспорващата.

Освен недоказани, твърденията на А. А. Ел С. относно неблагоприятните условия за провеждане на водените от нея занятия (паралелни тренировки по друг вид спорт, разместване на графика, неподходящи зали) и несъответствие между заплащаното и ползваното помещение правилно са сметени от Комисията за въпроси от организационен характер и по изпълнението на сключения между страните договор. Няма данни директорът да е сезиран от изпълнителя с писмено предложение, сигнал, жалба или възражение във връзка с организацията на извънкласните дейности или изпълнението на договора. Неоснователно е и оплакването за проявено пред възпитаничките й агресивно поведение спрямо нея от педагог в училището, дължащо се на произхода й. По преписката са налични данни за отношения на взаимно уважение с други преподаватели в 81 СУ „В. Юго“. Освен, че визираните от оспорващата прояви, вкл. на 14.02.2025 г., са извън релевантния период на изследване, те не могат да бъдат възприети като акт на дискриминация от ръководството на училището. Описаното в жалбата касае инцидентни конфликтни ситуации с отделни лица по причини от междуличностен характер, а не съставомерно поведение на защитен от закона признак. Обоснован е в тази връзка крайният извод на Комисията за липса на доказателства ответните страни да са извършили действия, накърняващи достойнството на жалбоподателката и създаващи визираната от нея негативна среда, поради сирийския й произход.

Споделими са и съжденията на КЗД, че непринадлежността на отношенията между страните към трудовоправните, респ. характеризирането на връзката като възложител - изпълнител, в която оспорващата има качеството на представляващ изпълнителя - юридическо лице, изключва приложението на уредбата на ЗЗДискр. относно защитата при упражняване правото на труд към спорното правоотношение.

Доводите на жалбоподателката, черпени от твърдян конфликт на интереси на учителя по физическо възпитание и спорт М. Д., са неотнормими към предмета на спора, поради което обсъждането им е недължимо, а търсената защита срещу конкретната конкурсна процедура следва да бъде осъществена по съответния процесуален ред чрез оспорване по чл. 259, ал. 2 ЗПУО, респ. пред съда - чл. 18, ал. 1 ПОИДОУТСО, вр. с чл. 145 АПК.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването.

Изходът на делото обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на ответника и на заявката такива заинтересована страна – чл. 143, ал. 3 и 4 АПК. Дължимите на КЗД разноски са в размер на 200 лева, определен съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Превалутирана на основание Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата възлиза на 102,26 евро. Разноските за адвокатско възнаграждение на 81 СУ „В. Юго“ са в размер на 1500 лева, чиято стойност след превалутиране е 766,94 евро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Ел С. срещу Решение № 231 от 20.08.2025 г. на Комисията за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА А. А. Ел С. да заплати на Комисията за защита от дискриминация сумата от 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента) разноски по делото.

ОСЪЖДА А. А. Ел С. да заплати на 81 СУ „В. Юго“, [населено място] сумата от

766, 94 евро (седемстотин шестдесет и шест евро и деветдесет и четири цента) разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: